

Liljedahl  
Glinäkra

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

217.

217 Kruht.<sup>1</sup>

Kruht i mössman

Klång hade ~~en~~ ett obarmhärtigt spritkejsör. Men han var på samma gång snål, så att han dock sällan uppvisade någon vänskapssinnad om han på grund av arbete förtjänade. Vid samma tid fanns det i Glinäkra en handlande, som naturligtvis gick under benämningen "Katten". Klång brastade retas med denne, att han ställde sig i något höv av boden, jämnade som en katt. Det visste han skulle toya honom. Men ett ~~de~~ ögonblick hade han handtanden över sig. Klång tog gärna emot några örfilar, om det gavs folk i boden, som såg det. Sedan sade han till handtanden: "Vi miste vid tinget!"

Det var något, som den långa ifrån ville. Han hade en särskild matlagning mest allt sådant som röde råttvison, emedan han en gång fått bästa för begagnande av okända rikter. Han betalade därför gärna en tia eller två. De pengarna använde alltid Klång och hans stallbröder till brännvin. När han så kom hem fick han ovetta och löfte om stryk av gummor, som regrade enväldigt där hemma.

(3 sid)

Det fanns ingen större lustigkare  
bland alla de många Kruketar, som för  
varende här i Glunäkratrakten är såldat  
Klang. Han hade först varit godist i Koda-  
holm. sedan prinsare i Malin och till  
slut varit redabuss på Ljungbyhed. Om  
allt. Där han dog från, hade han gjort  
sig omöjlig. Han drev med både befäl och  
manskap och var synnerligen brått och  
stod på.

"Gifft dig, Klang," sade Kaptenen till  
honom, "annars får du arbeta här med."

Klang funderade en smula härpå  
och bestod att rätta sig efter Kaptenen. När  
så mitet blev frågade honom denne om  
han ätligt order.

"En beordre Kaptenen! Allt är klart,  
och om några år har jag påskat att sätta in  
ret." "Det är bra!" terkte Kaptenen. "Men är det  
sanning?"

"Medles riktigt. Sex av mina Kruketar  
voro vittnen till handlingen. Molin och No-  
hiv, Orman och Norman, Palin och Kalin. Alla  
Kruketarna och brått om på erforsas.

Kaptenen trodde honom, ty han kände  
att "kruketarna" bodde i hans hemort.

Uppt. av P. ju

Anmärkingar:

efter "Borrungen"

i dylnärakas fattighus.

Stoggsnusa.

Jag har aldrig känsat ut för lorteri  
 mera än en gång. Det var i Helsinge  
 mark, där jag råbade ut för Stoggsnusa  
 som förillade mig så, att jag fick gå  
 där en hel natt och råbade inte hem  
 till Hillinge, där jag då bodde, förän  
 det var full dager och jag varit tio år  
 tre cyngel. Men sedan dess har jag  
 passat mig för att gå marksledes  
 genom stoggsnusa sedan det blivit  
 mörkt.